

Mikuláško

November 3/2013-2014

Gymnázium, Základná škola a CZUŠ sv. Mikuláša v Prešove

➤ KAŽDÝ MÔŽE BYŤ SVÄTÝ A PRÍŠŤ DO NEBA

Milé deti! V piatok **1. novembra** slávime **slávnosť Všetkých svätých** – svätorečených i nesvätorečených. Koho si predstavíme, keď sa povie slovo svätý? Čo považujeme za najdôležitejšie pre to, aby sa stal človek svätým? Je to povolanie pre každého alebo len pre niektorých? Určite, každý z nás sa môže stať svätým človekom. Svätec je človek, ktorý má dobré a láskavé srdce, ktorý miluje Pána Boha a ľudí. S radosťou dodržiava Božie prikázania z lásky k Pánu Bohu i k blížnemu.

Sväťci sú jednoducho ľudia, ktorí žili ten istý život ako my tu na Zemi, mali svoje radosti i starosti. Nemali mimoriadne podmienky k tomu, aby sa stali svätými, ale mali mimoriadnu lásku k Pánu Bohu i k ľuďom. Každý svätec je originálny a zároveň sa všetci podobajú Pánu Ježišovi Kristovi. Tvoríme s nimi jednu veľkú Božiu rodinu. Nekonečný počet svätých nám dovoľuje odhaliť rozmanitosť Božej lásky. Sväťci sú už v nebi pri Pánu Bohu a pomáhajú nám z neba svojimi prosbami a orodovaním, aby sme raz aj my všetci prišli do neba a stretli sa s nimi i s Pánom Bohom, ktorý nás veľmi silno miluje.

V sobotu **2. novembra** slávime **spomienku na Všetkých verných zosnulých** ľudí, ktorí už zomreli a odišli z tohto sveta. Od 1. novembra do 8. novembra máme dušičkovú oktávu, osem dní, kedy chodíme na naše cintoríny a modlíme sa za našich zomrelých. Sviece, ktoré zapalujeme, sú symbolom zmŕtvychvstalého Pána Ježiša Krista a večného života. Ako môžeme zomrelým pomáhať? Modlitbou pre nich získame „odpustky“. Nie je to odpustenie hriechov, ale odpustenie a očistenie sa od trestov a následkov, ktoré hriechy spôsobili. Lebo niektoré duše zomrelých nešli priamo do neba, ale do očistca, kde sa očisťujú od trestov za svoje hriechy. Naša modlitba môže dušiam zomrelých pomôcť, aby sa čím skôr radovali v nebi a tešili sa z Božej prítomnosti v spoločenstve anjelov a všetkých svätých.

Milé deti! Prežime pekný a požehnaný dušičkový čas a nezabudnime, že naša pravá vlasť je v nebesiach, kde na nás Pán Boh čaká a chce sa s nami stretnúť. Robme na zemi čo najviac dobra a dobrých skutkov, aby sme si pekným životom tu na Zemi zaslúžili život s Pánom Bohom, anjelmi a svätými v nebi. Aj cez prázdniny i počas celého novembra sa za vás bude modliť a myslieť na vás váš školský kaplán a duchovný otec **Ján Kulan**.

➤ LEGENDY O SV. MIKULÁŠOVI

Čo je to legenda? Je to príbeh zo života svätých, ktorý nám rozpráva o krásnych a dobrých skutkoch svätých mužov a žien v celej histórii našej Katolíckej cirkvi.

✓ O záchrane ľudí pred hladom

Mikuláš bol už nejaký čas biskupom, keď mesto Myra postihol veľký hlad. Svätec sa dozvedel, že v prístave kotví loď plná obilia plávajúca do Ríma. Ponáhlal sa k nej a poprosil kapitána, aby mu dal sto vriec obilia a pomohol mu zachrániť na smrť vyhladovaných obyvateľov. Kapitán mu však povedal: „Ctihodný otče, obilie, ktoré vezieme, bolo v Alexandrii dobre zväžené a je určené pre cisárske mlyny v Ríme. Nemám odvahu vám ho vydať.“ Svätec mu odpovedal: „Dajte mi sto vriec obilia a sľubujem vám, že v Ríme nebude chýbať ani zrno!“ Kapitán sa nechal prehovoriť a prikázal námorníkovi, aby vydal biskupovi žiadané množstvo obilia. Keď potom loď doplávala do Ríma a námorníci náklad vykladali a vážili, bolo na lodi presne toľko obilia ako v Alexandrii. Námorníci vyrozprávali, čo sa im stalo, radovali sa a obdivovali biskupa Mikuláša a jeho dôveru v Pána Boha. Biskup Mikuláš rozdelil obilie obyvateľom mesta a sto vriec im stačilo na celé dva roky.

Ponaučenie: Milé deti! V živote sú nielen chvíle sýtosti a blahobytu, ale aj okamžiky hladu a smädu. Hladovať a smädiť môže nielen naše telo, ale tiež naše vnútro. Hladujeme po šťastnejšom živote, v ktorom by sme boli spokojnejší. Smädíme po láske a slobode a tiež po rodine a priateľoch, s ktorými by sme si stále rozumeli. Kto dokáže nasýtiť taký hlad a utíšiť taký smäd? Legenda ukazuje svätého Mikuláša ako človeka, ktorý s dôverou v Pána Boha, ktorý nasycuje, usiluje sa o nasýtenie hladujúcich a pre túto dôveru sa mu podarilo nemožné. Mikuláš znova potvrdzuje skutočnosť, že človek najviac zo všetkého potrebuje dôveru. Len potom sa dokáže znovu vydať na cestu a prijať pomoc. Hovorí sa, že kde je vôľa, tam je cesta. Je dobré počuť o tom, že keď sa ľudia rozdelia a nemyslia len sa seba, majú všetci dostatok.

Modlíme sa spoločne túto modlitbu: „Dobrý Bože, ty si život, Ty utišuješ náš hlad a smäd. Dal si nám rozum, aby sme medzi sebou spravodlivo rozdeľovali všetko, čo máme, a Ty vieš utíšiť tiež hlad a smäd, ktoré sú oveľa väčšie. Pomáhaj nám, aby všetci mohli spokojne žiť na svete. Amen.“

➤ SVÄTEC MESIACA: SV. MARTIN Z TOURS, BISKUP (11. NOVEMBER)

✓ Príbeh o sv. Martinovi

Malý Martin raz vošiel s mamou do starobylej gotickej katedrály (stredovekého kostola). V jednej z okenných sklenených vitráží, cez ktoré prenikal lúč svetla do šera hlavnej lode kostola, bol zobrazený sv. Martin. „To je svätec a volá sa tak isto ako ty,“ ukázala mama na klenot umenia. „Chceš vedieť, Martinko, kto to bol sv. Martin, tvoj krstný patrón?“ opýtala sa ho mamka. „Áno, mami.“ A tak mu povedala príbeh a legendu o sv. Martinovi. „Martin sa narodil v roku 310 v Sabárii, v dnešnom Maďarsku, ale čoskoro sa s rodičmi presťahoval do Pávie v Taliansku. Jeho otec bol rímsky dôstojník a aj Martinovi sa toto povolanie, ako každému chlapcovi, veľmi páčilo. Aj jeho otec chcel mať z neho poriadneho vojaka. Martin vedel dobre jazdiť na koni aj šermovať a vstúpil už ako 15-ročný do rímskej légie, kde sa neskôr stal aj dôstojníkom.“

Najznámejší príbeh o ňom hovorí, ako sa podelil o svoj vojenský plášť so žobrákom. Tak býva Martin vyobrazený na viacerých obrazoch a sochách. Jedného zimného večera, keď Martin so svojimi kamarátmi kontroloval, či je všetko v poriadku, a práve, keď sa vracali do mesta cez mestskú bránu, sedel tam v biednom oblečení žobrák, ktorý prosil o pomoc, ale nikto si ho nevošímal. Martin mal dobré srdce. Začal najprv po vreckách hľadať, či tam nemá nejaký peniaz, alebo niečo na jedenie, ale nenašiel nič, čo by mohol žobrákovi dať, keď ho v tom napadlo: zoskočil z koňa a mečom preťal svoj vojenský plášť napoly a polovicou prikryl trasúceho sa žobráka. Martinovi kamaráti a aj okolostojaci sa Martinovi posmievali a nechápali, prečo to urobil. Martinovi to však nevadilo a zdalo sa, že rýchlo na túto udalosť zabudol. V noci sa mu však sníval zvláštny sen: miesto žobráka v polovici plášťa uvidel v tej istej polovici plášťa zahaleného Pána Ježiša, ktorý vravel svojim priateľom: „Pozrite sa, to on sa so mnou podelil o svoj plášť.“ A tento sen zmenil Martinov život. Vojenské remeslo zavesil na klinec, lebo viac ako bojovať túžil pomáhať chudobným a biednym. Stal sa jednoduchým mníchom a neskôr si ho ľudia zvolili za biskupa, hoci on sa im najprv schoval do maštale, lebo nechcel byť biskupom. Potom však prijal svoju úlohu veľmi zodpovedne a ľudia ho začali volať Martin z Tours (biskupské mesto vo Francúzsku, kde Martin pôsobil). Martin aj naďalej cestoval po krajine a pomáhal chudobným. V roku 397 zomrel a hoci už ubehlo odvtedy mnoho rokov, ľudia si dodnes na neho spomínajú ako na človeka, ktorý sa rád vedel s druhými podeliť.“ O pár dní po tejto udalosti z katedrály kňaz na hodine náboženstva položil deťom otázku: „Deti, kto je to svätec?“ Vtedy sa prihlásil práve malý Martin a úprimne odpovedal: „Svätý je človek, cez ktorého svieta svetlo.“

Ponaučenie: Milé deti! Sv. Martin v skutočnosti nerozdelil len svoj vojenský plášť. On dokázal ľuďom rozdeliť aj svoje srdce. Srdce je symbolom lásky. A pravá láska existuje len vtedy, ak sa dokáže obetovať, rozdať a vie sa s niekým rozdeliť. Vedieť sa podeliť s nejakými vecami v rodine medzi súrodencami, bratmi a sestrami, nehádať sa. Vedieť sa podeliť so sladkosťami s kamarátmi a spolužiakmi v škole. Nenechať si veci len pre seba, ale vedieť sa podeliť. Najviac sa máme snažiť v živote deliť sa o svoje srdce a o našu lásku k našim blízkym, rodičom, súrodencom, kamarátom, kamarátkam, spolužiakom a spolužiačkam v škole. To je v živote najdôležitejšie: mať rád, milovať a vedieť sa s touto láskou aj podeliť. A to tak, že budeme konať dobré skutky a snažiť sa byť dobrými deťmi, dobrými ľuďmi. V duchu úvodného príbehu o malom Martinovi a sv. Martinovi svätec je človek, cez ktorého svieta svetlo a vyžaruje teplo Božej lásky a milosti do prítmnia a šera tohto sveta. Snažme sa byť svätými deťmi a ľuďmi!

➤ SÚŤAŽ:

(?Odpovede sú ukryté v Mikuláškovi! ☺)

Kto chce získať pekné ceny, nech odpovie na tieto súťažné otázky a dá ich školskému kaplánovi:

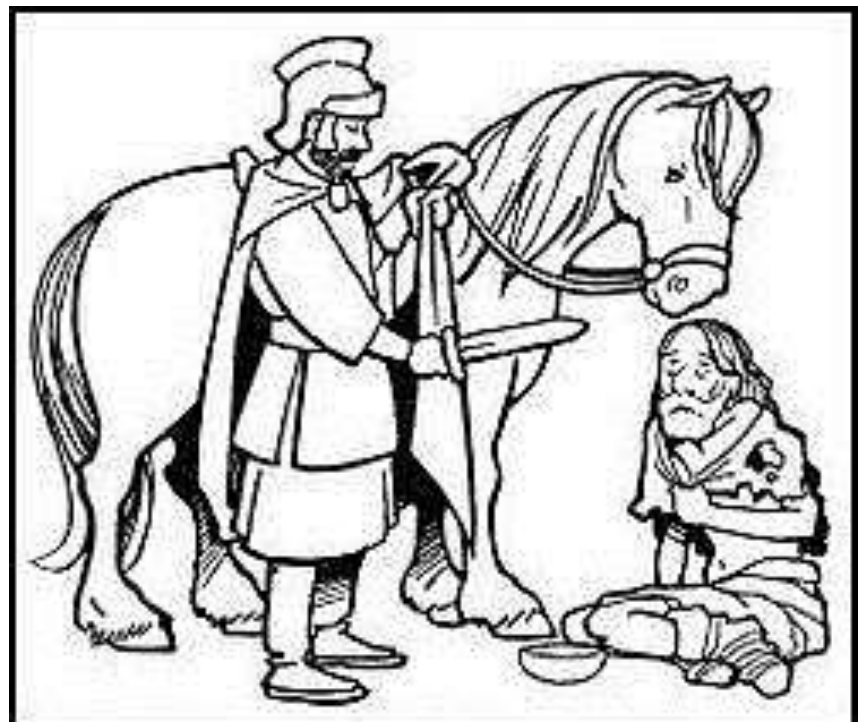
1. Kto je to svätý človek a kto to bol sv. Martin? Kto je na veľkom obrázku dole?
2. Prečo chodíme na cintorín a ako môžeme pomôcť duším v očistci?
3. Komu pomohol sv. biskup Mikuláš v legende na tento mesiac?

➤ MODLITBA K SV. MIKULÁŠOVI:

Bože, darca každého dobra, na príhovor svätého biskupa Mikuláša pomáhaj nám v každej núdzi a chráň nás pred každým nešťastím; daj nám veľkodušné srdce, aby sme ochotne dávali iným, čo prijímame od teba, a tak bezpečne kráčali po ceste spásy. Skrze nášho Pána Ježiša Krista, tvojho Syna, ktorý je Boh a s tebou žije a kraľuje v jednote s Duchom Svätým po všetky veky vekov. Amen. **SV. MIKULÁŠ, ORODUJ ZA NÁS.**

➤ VYMAĽUJ SI:

VŠETKO ROBME NA VÄČŠIU ČEŠŤ A SLÁVU BOŽIU!